

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Ր

ՈՒԹՆԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ
ԹԻՒ 6.

ՅՈՒՆԻՍ 30
1873.

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԲՈՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԳԻՏԱԿԱՆ

Յ Շ Ո Ւ Խ Տ

ՄԱՐԴՈՒՄ ՀՅԴԵՆԱԿ ՆԵՐԴԱՇՆԱԿ ԿՐԹՈՒԹԻՒՆ

Յ Շ Ո Ւ Խ Տ

Ա Մ Ի Ն կրթեալ ազգոց դաստիւս-
րակներու գլխաւոր ջանքն է միշտ ներ-
գաշնակ ու համահաւասար զարգա-
ցրնել հոգւայն ամեն կարտղութիւն-
ներն : Վրդէն յայտնի է , բնըսկս հին
Յօյներն և Հռովմացիցիք այս նպա-
տակաւ մատնաւոր գիտութիւններով
պարապել զատ՝ կը յօրդորեն մի և
նայն ժամանակ երաժշտութիւնն եւ
միւս գեղարուեստներն եւս ուսանիլ .
Կ'երեւի թէ հին Յօյներն երաժշտու-
թիւնն շատ ժամանակ կը նուիրեն ,
վասն զի Պղատոն իր խորհուրդը յայտ-
նելով երաժշտութիւնն ուսանելու
մասին կ'աւելցնէ , որ երեք տարիէն
աւելի պէտք չէ այն նպատակի համար
ծառայել , որպէս զի միւս գիտու-

թեանց համար կարեւոր ժամանակը
ըստ պակասի : Բայց նոր ժամանակներու
եւս լաւ կը ճանաչեմք ամեն հոգե-
ւոր կարողութեանց ներդաշնակ զար-
գացնելուն սկզբունքը և ըստ այսմ ու-
սումն կը կորդադրենք : Երաժշտու-
թիւնն , բանաստեղծութիւնն և գե-
զարուեստներն մեզ ամենաբարձր զր-
ւարձութիւններն կը պատրաստեն :

Վ յ ս պատճառաւ բնաւ զարմա-
նալի բան չէ խիստ աղքամիկ տա-
մէջ անգամ մի երաժշտական գործի-
քի հանդիպելն , մանուկներն իրենց
ուսումնարանն աղատ ժամերը և ի-
րենց վաստակեալ ուղեղները հանգը-
տացներգ կ'անցնեն , այն ինչ նշան ծը-
նողըն դուարթ ու խաղաց երգոց մի-

աբանութիւնով ձայնակից կը լինին նուցա . | շրաժշտական ազնիւ ու վեճմղուարձութիւններն չեն միայն , որք իը գրգռեն երաժշտութիւնով պարապելու . ուրիշ պատճառներ եւս կան , - ՚ լորա միջոցով կը զարթնուն , կը սնանին և կը զարգանան մեր միտքն ու . հոդին , որպէս զի ապահով ապաստանարան կարողանան դառնալ ամէն գիտնալու արժանի բաներուն . ահա սոքա բաւականին կարեւոր պատճառներ են ծնողաց համար իրենց զաւակներն մի որ և իցէ երաժշտական գործիքով զբաղեցնելու , թէ և մինչեւ մի որոշեալ կրթութեան աստիճանի : Վէտք չէ միշտ ճարտար երաժիշտներ դարձնել իւրեանց որդիքը , միայն թէ երաժշտութիւնով զբաղողն բանաստեղծութիւնն և միւս գեղարուեստներն եւս աչքէն թողնելու չէ , եթէ նորա նպատակն հոգւոյ կարողութեց համաձայն և ներդաշնակ կրթելն է . Իր ամբողջ կեանքն շարունակ ու անդադար վերացական գիտութիւններով և ժամանակ առ ժամանակ երաժշտութիւնով պարապող անձը՝ երեւի անշուշտ իրեն բազմիցս ստիգուածէ տեսնել իւր ուսման սեղանէն դէպի դաշնամուրն վազել , և ապա անտի կրկին իր ուսումնական գրքերը դառնուլ . Ո՞րդոյ վեց ամբողջ ժամեր Փի լիսովայութեան , Ո՞րտիմատիկայի , իրաւաբանութեան , Աստուածարանութեան դաւառներու մէջ թափուելն և բոլորավին վաստակելն ետքը՝ այնպէս որ նորա հոգւոյ գործարանները իրենց ծառայութիւնն մատուցանել կ'ուրանան և նորա ըմբը ըսողական եւ դասողական կարողաւթիւններն իրը խիստ քաղաքակուներով ծածկուած խաւարիմէջ տատանուելու կ'սկսին թողարկուել փորձէ նա այն ժամանակ մի փորդ երաժշտել , կամ թող-

լու որափ խոր ծալքերն թափանցակ մի երգ , եւ նա կը գտնէ ինքնողինքն շուտով վերակենցաղացեալ , իրեւեւելքորական ուժով զարկուած . եւ կըզգայ իր մէջ ամենեւելն նոր կարողութիւն կրկին երկար ժամեր ու ուղղ պարապմանց համար : Ո՞յս տեսակի վոր խաղարձութեանց միջոցով կարենի է օրն 14 ժամ ուսանիլ առանց ծանր վաստակեալ լինելու : Կ'ըժանապատիւ Ռուագոյ բնագետին կարծիքն ըստ սրմին երբէք արհամարհելի չէ . ըստ որոյ օրն 14 ժամէն քիշ պարապող սրումնականը ծոյլ ասուելու արժանի է , ինչպէս որ նա յաճախ այս բանը կը կրկնէր . Լու մի մարդ կը ճանաչեմ , որն որ շատ տարի ջարունակ եւ անխոնջ օրը 16 ժամ կ'ուսանէր և մինչեւ ճաշ ուտելու ժամանակ եւս կը կարդար ու կը գրէր , և մի և նոյն ժամանակ այնպէս ներդաշնակ , խաղաղ ու գեղեցիկ հոգւոյ դրութեան մէջ կը գանուէր , որ կարծես թէ նա ուրիշ երեւ առաւ ել բարձր ու խոէալական հոգեւոր կեանքով կ'ապրէր և աշխարհիս ամէն մարմնական ու արտաքին անհամանութիւններն և հոգսերն նորա հոգին երբէք չէին շիոմել կամ պղտորիւ . Իր կենաց այս շղանիս մէջ բուն մոտած ժամանակ ևս իր ցերեկուայ մտածմունքները կը շարունակէր , եւ շատ անգամ նա այս դրութեան մէջ ամենագյուտ առ և մթին խնդիրներն կը լուծէր , արթուն կեանքի մէջ իրեն անհամանալի երեւոյթներու պատճառները պարզ ու ակներեւ կը ճանաչէր . Կրկին ընտրած նիւթիս դառնալով կը նկատեմ , որ երաժշտութիւնն չէ թէ միայն գիտնականաց դրայութեան օթարանի՝ հոգւոյ վրայ վազդէ , ու նորանոր գործունեկութելը գրգռէ , այլ եւս մի և նոյն ազգեւութիւնն յառաջ կը բերէ ամենա

աշխատաւորներու , հասարակ արհեստաւորներու , առողջապահ մարդկանց , իրաւագետներու , տնտեսական գործակատարներու , միով բանիւ ամեն կարգի մարդկանց վերայ :

Առաւտունեւ մինչեւ երեկոյ դիւ
ւանատներու , պաշտօնատներու մէջ
նստող անձինք շատ անգամ ծառայու-
թեան գնալէն առաջ , կամ դառնա-
լէն յետոյ բանաստեղծութեան , կամ
երաժշուութեան մի քանի ժամեր կը
նուիրեն . որպէս զի թմրութիւնն ցը-
թելով և նոր կետնք ստանալով վաս-
տակելի և յաճախ շատ ձանձրավի ըդ-
բազմանց կրկին ձեռք զարնել կարո-
զանան : Այս կարգի մարդիկ շատ
տարաբազու պիտի համարէին իրենց
անձը թէ որ միջոց ք գտնէին այս
կերպ բանաստեղծական վայելու-
թիւններով հանգստանալ . Ով որ կե-
նաց զանազան հանգամանաց և դի-
պոց մէջ դիտած և շատ անձինք ան-
ձամբ մերձ ձնեալ ջանացած է , ան-
շուշտ շատ անգամ պնդածս ապա-
ցուցուած գտած է : Այնկատեմ մի
և նոյն ժամանակ , որ շարունակաբար
ամենավերացական ուսմունքներով ,
կամ ամենաչոր պաշտօններով զա-
ղուած անձինք ամենէն աւելի կարօ-
տութիւն և հսկումն կզգան իրենց
մէջ բանաստեղծութեան նահանգնե-
րն շրջելու երբեմն երբեմն , երաժըւ-
տութեամբ կամ բանաստեղծութիւ-
նոցին երջանկացնող ներդաշնակու-
թիւն ստանալու , որ մեզ իսկցն աղ-
նուագոյն գոյութիւն կը պարգեւէ և
ամենօրուայ կենաց դառնութիւննե-
րն մոռցնել կը տայ . Այս պատճա-
ռաւ օրական պարագն կատարելէն
յետոյ թատրոններն , դաշնակութիւն-
ներն (concert) մեզ երկրիս ամենա-
քաղցր վայելութեանց մասնակից կ'ա-
նեն , որք մեր հոգւցն ու մարմացն

կրկին նոր կեանք ու նոր հոգի կը
բաշխեն նոր դործունեութեանց հա-
մար :

Հատ մարդկանց հսկումն իրենց
անձն ներդաշնակ կրթելու և զարգա-
ցրնելու մասին այնչափ հղոր է, որ
նա մարդու իւր միակողմանի ուղղու-
թենէ ազատուլ և նորա անձնաւորու-
թին ամբողջոցնող կողմն գտնել կազմա-
տեցնէ : Ըստ այսմ կը տեսնեմք
յաճախ ամենավերացական կամ մոռա-
ւոր գործքերով զբաղուող անձինք, որք
հակամն ունին, երբեմն մինչեւ անգամն
նոցա համար կիրք գարձած է իրենց
պարապ ժամերն բանասոե զծութք
կամ նկարչութեամբ զուարթացնելն :
Իրաւագէտներու պաշտօնն կամ զբաղ-
մունքն ամենէն վերացական և ամենա
ձանձրավի յիշողութեան բաներէն մինն
է . որ բանն է աւելի ձանձրավի եւ
վաստակիցուցիչքան հին Հռովմայե-
ցւոց օրէնքներն , Յուստիանոսի օրէ
նաց ժողովածոյն ուսանելն եւ միտն
պահելն : Եւ ահա այս հիմքով իրա-
ւագէտներն համարեա թէ իրենց բո-
լոր պարապ ժամերն երաժշուութեան
կը նուիրեն . հարիւր իրաւագէտնե-
րէն հազիւ թէ մէկ հատ գտնուի ,
որ երաժշուութեամբ չը պարապի .
այս , շատ անգամ կարելի է նոցա
մէջ նշանաւոր , ձարտար երաժիշտ-
ներու (Virtuose) եւ նուագայարդա-
րիչներու հանդիպիլ , անոնցմէ շատե-
րոն իրաւագիտութեան հետ միա-
սին ուսած են հիմնաւոր կերպով ե-
րաժշուութիւն : Հռչակաւոր իրա-
ւագէտ Տիրօն շատ հիմնաւոր և ա-
մենագեղեցիկ գրքեր գրած է հին ե-
կեղեցական երաժշտութեան վերայ ,
միեւնոյն ժամանակ նուագներ ևս յար-
դարած է : Գ . Ա էրինն , վերին դա-
տաստանական ատենի խորհրդականն
եւ կառլ . Ա . Ա էրէլմ հռչակաւոր

երաժշտի բարեկամն և ընկերն) գրեց երաժշտական ներդաշնակախօսութեն (Harmonie) իւր ժամանակի ամենագիտական սիստեմն, և յարդարեց նմանապէս շատ գեղեցիկ նուագներ:

Փիլիսոփաները արդէն ըստ իւրեանց կոչման պէտք է, որ մարդկային մաւաւոր կարողութեան ամեն կողմանց ծանօթանան նոցա վերայ փիլիսոփայութիւն անել կարողունալու համար՝ թէ և 'ի հարկէ պէտք չէ կարծէլ, որ նոքա ուրիշներէն առաւել մասնաւոր հակումն ունին երաժշտութեան համար. բայց ինչ և իցէ շատ զարմանալի է, երբ մի փիլիսոփայ ձարտարապետութեան ասպարիզի մէջնը շանաւոր գործքեր կրստեղծէ:

Վայսարհիս ամենավերացական կերպով մտածող փիլիսոփաներէն մին, չորսառու մատախմատիկասփիլիսոփայն, որ հոգւոյ ամեն արտայայտութիւնները (Function) մտացական կերպով հաշուեց և մի մատիմասայիցական սիստեմի վերայ հիմնեց, ամենաջերմ եւսանդունակները յարդարել ուսաւ, ու շատ նուագներ տպագրութեան մի լոցով ՚ի լոյս ընծայեց:

Վ. յս փաստերէն կը տեսանեմք, որ մարդկային հոգին երկար ժամանակ վերացտիկան մտածմունքներով դրացուելէն յետոյ կրկին զգացողական կերպի մէջ պիտի մտնէ. մարդո ինչ պէս մինակ վերացական, նոյնպէս եւ մինակ զգացողական կեանք վարել չէ կարող. ընդհակառակն պէտք է այս երկու հոգեկան գործունէութիւններըն միասին նորա գոյութեան ճշմարիտ արքրն կաղմէն:

Ուրդիկ մի միայն միակողմանի մը տաւոր վարդացման ու միակերպ կենացաղվարութեան տէր՝ զուրկ զգաւ յարանաց օմարանի ներդաշնակ վարդացման, բարուց մոլուսած և երբեմի

խորիծ և ծաղրադի խմաստակ յատկութիւններ ցոց կոտան. յս կերպ միակողմանի սպիտակուններ, չիմաստուն իմաստուն ասուած անձինք, շատ անդամգիտնաւ կաններու դասին մէջ անդամ կը գրանենք որք միայն գիտութեան մի ճիւղով կը պարապին և իրենց ամբողջ ժամանակը նորան կը նուիրեն միայն ՚Եպահ համար այն մասնաւոր գիտութեան սահմանափակեալ ճիւղէն աւելի բան չըկայ աշխարհի մէջ, կուզեն միայն իրենց ճիւղին պատկանեալ նորութեան հետ ծանօթանալ. ՚Եպահ տեսակ միակողմանի ու զարմանալի բարուց և վարուց տէր մարդկանց յաճախ կը պատահինք ամեն դասերու մէջ, նորա աշխարհի ամենախնդիրատակ անձինքները կը կազմէն, և ռոման կամ նորավեպներ (nouvelle) գրով ըստաւ անդներուն շատ ցանկալի նիւթեր կը մատակարարեն իրենց ամբողջ անձամք թէ ևւ փառք Վատուծոյ, որ այս տեսակ սբանչելի արարածոց թիւը որ տւուր կը պահասի. վասն զի մեր այժմեան կենաց շրջանը մանկութենէ սկսած մինչեւ ՚ի ծերութիւնագան կը ճատաւէ և ուսումնական կրթութիւնն մեզ զէտ ՚ի բազմաթիւ գիտութեց կողմերն կը շրջիցնէ, որով բարուց միակողմանի զարդացման կանխաւ ապահով արդեն կը գրուի. Բայց ՚ի այս ուսուումնարանական կրթութիւնն մեր այսօրուան անթիւ դրադիրներն ու օրական թիւքերն որ և իցէ միա կողմանուոր զարդացումն կը խափանն: Վեր այժմեան ամենաումեծ կարեւորաւթեանց մէկն եւս ամեն արժանի գիտելիաց հետ ծանօթանալի է. ուստի և շատ սիրով կը կարդացուեին գիտութեանց ամեն յառաջնորդ գիմութեան հետեւանքներն մողովերդական լեզուով ու հետաքրքրիչ ոճով զրաւած օրադիրներն, մէջ բաւական

նութիւնով կը կարդան թէ ինչպէս
քիմիկոսները հոգէն մի բոլորովին նոր
արծաթափայլ մետաղ, կամ ասողաւ-
բաշխներն մի նոր մոլորակ կամ գիսա-
ւոր աստղ են գտած և այն, Ո՞ի եւ
նոյն օրագրի մէջ կը տեսնե՞ք մի սի-
րուն տաղաչափութիւն, կամ մի ըլ-
մայլեցուցիչ երաժշտական գործքի նը-
կարագիրն տպուած, այո՞ւ, մի նոր յօ-
դուած ապագայի երաժշտութեան կամ թէ սպառնալի կրեափկայ երգ-
մարեկ քաղաքականութեան վերայ
մինչեւ շախ խաղն, այսինքն չէ թէ
միայն մարդկանց հետ, այլ վաղոսկը-
րեայ սպառկերներավ, շտութերթե-
րու մէջ խօսակցութեան արժանի կը
համարուի: Արավիշետեւ խաղին վերայ
ինկաւ խօսք, կուղեմ մի քանի բան
ասել մարդուս խաղալու հակման կամ
ցանկութեան մասին, որոց վրայ Շիւ-
լու իր և Վարդուս Խառէտիքական
կրթութիւն ասած նամակներու մէջ
բաւականին մանրա համարէն կը խօսի:
խաղն եւս հնարուած է իրքեւ մար-
դու հոգեւոր կեանքիներդաշնակ զար-
գացման կարեւորութիւն, ամենտ
վարենի ժողովրդներէն մինչեւ ամե-
նակրթեալ ազգերն, մանուկներ եւ
ծերեր կը խաղան մտաւոր հանգը-
տութեան նպատակաւ, որչափ մի
ժողովրդեան մտաց մշակութիւնն բար-
ձգը է, նոյնչափ եւս հետաքրքիր ու-
ճարտար են նորա խաղերը: Օքական
սպարաքն հատուցանելէն յետոց, նո-
քա եւս կուրախացնեն մարդոյ սիր-
ուր և հագւոց գործունեութեան մէջ
ներդաշնակ հաւասարակռութիւ յա-
ռաջ կը բերեն: Եայց թէ երբեմն
շատերը իրենց ծուլութեան իշխել ըլ-
կարողանալով խաղն իրենց կենաց գըլ-
խաւոր նպատակն շնչած են, ու խաղն
և շահասիրութեան կրից գերի գար-
ձած գիշեր ցերեկ խիենց թանկազին

ժամերն խաղի սեղանին մօտ կ'անցնեն
եռանդու կրթերով. այլ եւս միակու-
մանի հոգեկան զարդացման ու ան-
կանոն կեցաղափարութեան հետեւ-
անքն է: Պեղին մի գիշեր թուղթ
խաղալու մէջ 40.000 թալէու (մէկ
թալէու մօտ 4 ֆուանք) կորսնցնող թա-
գաւորացն հաստատեց, որ ներդաշ-
նակ կրթուած մարդկանց թիւը ըլ-
հաշուեիր, և այս Բնչպէս կարելի է,
երբ մէկը ամեն օր մեծամեծ ճաշե-
րու, և պարերու այցելութիւն կա-
նէ. գատարիկապրոտութիւնն, շատ
ուտել խմելն և սակաւ կամ ոչ մի տե-
սակ մտաւոր զբաղմունք միշտ մարդու
գէպ ՚ի խաղի յանցաւոր կողմերը կը
մոլորյնեն. Թէ այս կրթով խաղան Բնչ
թշուառութիւններ յառաջ բերած
է և իւրաքանչիւր օր կրկին նորանոր
զոհեր կը պահանջէ, արդէն ամենուն
յայտնի է: Եայց, հաստատ և ապա-
հով կարելլէ նկատել, որ մարդկային
ամեն սովորութեանց աղբիւրն, որոց
սահմանն կ'անցնուի և շատ անգամ
յանցաւոր կիրք կը դառնայ, միակու-
մանի կենցաղափարութեան մէջ որո-
նելու է: Ու Բնչ ըլ քննող, կամ թէ
միայն զուարձութեանց ետեւէն ինկ-
նող, այս ճաշէն այն ընթրիքն, այս
տօնախմբութենէն այն սպարահանդէսը
վաղող. Քիչ կարդացող և բիչ մտածող
մարդիկ, զուարձակի կեանք վայելելէն
աւելի նպատակ կամ մտածմունք ցցց
չեն տուած. և այս սպատճառաւ շա-
փէն գուրս վայելելու սէր ստանալով՝
վերջապէս իրենց յանցանաց ստրուկ
կը դառնան: Այրբ այս տեսակ մար-
դիկ իրենց կրից անգունդն դեռ բո-
լըրովին չեն խորասուզուած և բաւա-
կանին իրենց անձին վերայ իշխելու
ոյժ ունին, իրենց կամքին տէր դառ-
նալու, շատ անգամ վիրենք կը բժը-
կեն մի Բնչ և իցէ յարմար մտաւոր

պաղմունքով . այժմ մատոր զուարձութիւններն ստորին մարմնական բաւականութիւններէ բարձր ու ազնիւհամարելով . իսկ ընդհակառակն իրենց ախտազի կրից ու սովորութեանց բոլորին հպատակի գարձածներն կամայակամոյ իրենց ընտած մոլար շաւի զով կ'երթան և մի միայն ուրիշ զօրութիւն պէտք է լինի , որ զանոնք կորստեան անդնդէն կարողանայ ազատել :

Յաճախ մի կիրքն այնպէս կը սաստկանայ , որ նա միւս բոլոր հոգեւոր կարողութեանց կիշխէ անպայման : Աւտի մարդոյ ամենամեծ խնդիրն ինքզինքը ճանաչելն ու իրեն իշխելն է :

(Ը լ ո ւ ն ա վ է լ :

ՀԱՐՑԱՔՆՆՈՒԹԻՒՆ ԵԽ ՀԱՆԴԵՍ ՊԱՐԳԵՒԱԲԱՇԽՈՒԹԻՒՆ ԺԱՌԱՆԳԱԿՈՐԱՑ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

Կերկայ ամսոյս 14 էն սկսեալ մինչեւ 26 Ս . Աթոռոյս ժառանգաւորաց Վարժարանի տարեկան Հարցաքննութիւնը տեղի ունեցաւ , ուր իւրաքանչյուր օր զանազան անձինք ուստամասիրար ներկայ գտնուելով՝ հարցաքննեցին աշակերտները , որոց ամենուն շնորհակալ ըլլալ քաղցր պարտաւորութիւն կը համարեմք : Մասնաւորապէս շնորհակալութեան արժանի են , Գեր . Կ արապետ և Ամենա Եպիսկոպոսներն . Արք . Ներքէս և Ղուկաս վարդապետներն , որք գրեթէ շարունակ հարցաքննութեան սիրուէն մինչև ցաւարտ ներկայ գտնուեցան . նշանպէս Տեղոյս Ռիւշիէի Տեղորէն գաատու Խաս Էֆէնտին , որ յատկապէս հրա-

լիրուած էր Տաճկերէնի օրը եւ հեռագրատան գործակալ Մեծ . Ս . Գրիգորեան և Աղէքսանդր Էֆէնտիններն ու քաղաքացին Պարտ ու Հարցաքննել աշակերտներն է Տ աճկերէն և Գաղղիարէն լեզուաց քննութեան օրերն :

Թէ որչափ յաջողակութեամբ կը պատասխանէին աշակերտը և կամ ինչ արժէք ունին իրենց տարեկան աշխատասիրութեան մէջ , այս առթիւ բան մի չեմք ասեր , այլ ՚ի գիտութիւն համայն ընթերցող ազգայնոց և ծնողաց հարկ կը համարիմք Հանդիսիս վերջը դնել աշակերտաց ըստ հարցաքննական պատասխանատութեան և ըստ աշխատասիրութեան ունեցած արժէք ներու ցուցակն :

Իսկ ամսոյս 28 ին ՚ի տօնի երանաշնորհ Ս . Թարգմանչացն մերաց Ապահայ եւ Մեսրովուայ , Պարգեւաբաշխութեան հանդէնն կատարուեցաւ . ուր բաց ՚ի Ս . Աթոռոյս Ամե . Սիրաբան հոյրերէն , ներկայ էին Վում . Քննիչ Զիվէր պէյը . քաղաքիս դատաւորը , Միրալայ պէյը և Ռիւշիէի գործոցին Տնօրէն դասատու Խաս Էֆէնտին , նոյն պէս մի քանի համազգի Մեծ . Էֆէնտիններ :

Հանդեսին մէջ ճառեր կարդաց ուեցան Հայերէն , Տաճկերէն և Գաղղիարէն . Հայերէն ճառ կարդացողն է Յոհաննէս Խաչատուրեան Մէլիտինէցի , որոց ճառը ՚ի ստորեւ պիտի գնեմք ՚ի քաջալերութիւն , Տաճկերէն կարդացողն էր Կարապետ Թովմասեան Զանադ – Գալեցին . իսկ Գաղղիարէն՝ Գէորգ Տ . Յարութիւննեան Խանուցին , Յետ ճառախօսութեանց իւրաքանչյուր աշակերտի արժանեաց համեմատ կանխաւ որատրատուած միք-